

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΠΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνωνται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα καὶ τυπώνεται σὲ 7—8 χιλιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλο ἡ συνδρομή του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κλένας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς, ἀν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καὶ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίηση πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴν κάθε φορά.

Κουκουλωθῆτε.

Κουκυλωθῆτε, ὄλοι σας... τρελλοβοριάς σφυρίζει,
Ὁ οὐρανὸς σκεπάζεται μετ' ἄστρον θορά,
Τὰ χέρια κοκκαλιάζουνε, ἡ μύτη κοκκινίζει,
Καὶ ποῦ καὶ ποῦ χιονόνερο τὰ μούτρα πιτσιλᾷ.

Κουκυλωθῆτε, ὄλοι σας... φυτὰ τὸ ξεροθόρι,
Κατρακυλῶνε ἄσπρον Τρελλὸ τὰ χιόνια στιβακτὰ,
Γιὰ ταῖρι τώρα λαχταρᾷ ἡ χήρα καὶ ἡ κόρη
Καὶ σφίγγονται τ' ἀνδρόγυνα ἀκόμη πιδ' σφικτὰ.

Κουκυλωθῆτε, ὄλοι σας... βοριάς ἀναθεμάτος!
Δουλεύετε, ἀνύπανδροι, καὶ σεῖς οἱ παντρεμένοι
Πρέπει ν' ἀυξήτῃ γρήγορα τὸ κλασσικὸν μας κ' ἄτος,
Γιατὶ καινούργιος πόλεμος θαρρῶ πῶς μᾶς προσμένει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ὑποψήφιος δήμαρχος Ἀθηναίων. Τὴν βιογραφίαν αὐτουνοῦ τοῦ ἀνθρώπου, μεθ' αὐτοῦ.

Κατσαντρῆς.

Ὁ ὑποψήφιος αὐτὸς δήμαρχός μας εἶνε ντόπιος χριστιάνος, γνήσιος Ἀθηναῖος. Τὸ ντόπιο στοιχεῖο, οἱ Γκκαγκάρσοι τὸν ἀγαποῦν.

Εἶνε καὶ αὐτὸς τίμιος ἄνθρωπος.

Ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ τὸ σπίτι του εἶνε γεμάτο ἀπὸ κάθε λογῆς ἀνθρώπους. Νηστικὸς καὶ πεινασμένος τρέχει πνευτοῦ γιὰ τὸ καλὸ τῶν συμπολιτῶν του.

Τὴν λίγη ἢ πολλὴ περιουσίαν τὴν ὅποια ἔχει τὴν φάγαμε μετ' ἑσῆς ἐκλογαῖς.

Δύο φορές ποῦ βγήκε βουλευτὴς ἔκανε ὅτι ἔμπορεσε καλὸ γιὰ τοὺς ψηφοφόρους του, καὶ ὡς πολίτης τὴν σήμερην κάνει ὅ,τι τοῦ περνεῖ ἵπὸ τὸ χέρι του.

Πῆγε εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἶδε τί χρειάζοντε γιὰ μιὰ πολιτεία, σεῖς οἱ ντόπιοι Ἀθηναῖοι πρέπει νὰ τὴν ὑποστηρίξετε, ἀν νομίζετε πῶς εἶνε ἄξιός νὰ διοικήσῃ τὸν Δῆμόν μας.

Ἀπ' τὰ λόγια τὰ δικὰ μου, ὅποιος ἐπηρεαστὴ εἶνε μασκάρης.

Κλένας μας ἄς μὴ λέμε σὲ ποιὸν ἀνήκομε. Τὸ ξεροτὸ χέρι εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὸ δεξιὸν εἰς τὴν κάλπην καὶ ὅπου πάει τῆς συνείδησιν ὁ ἄσπρος.

Θυμᾶστε μιὰ φορά ποῦ λέγαμε:

Βρὲ παιδιὰ, δότε καὶ τοῦ Κατσαντρῆ ψῆφο, γὰρ τὸν βγάνομε βουλευτὴ, καὶ ὅταν τὰ ἀποτελέσματα ἐρχότανε τὸν ἕνα μετ' ἄλλο ἵπὸ τὰ περίχωρα καὶ ἐφαίνοντανε ὅτι ἔπερτε κάτω ὁ Κατσαντρῆς, θυμᾶστε, λέω, πῶς ὄλοι εἴμαστε λυπημένοι, καὶ θυμᾶστε πάλι, ὅταν βγήκε βουλευτὴς τί στεφάνια τοῦ ρίξαμε καὶ εἴμαστε οὔλοι χαρούμενοι, σὰν νὰ μᾶς χάρισαν κἄτι;

Παρὰ Μελλάς, καλλίτερα Καντσαντρῆς, καὶ ἐπειδή τῆς τὸν Μελλά τὸν ὑποστηρίζει τὸ Παλάτι, βαρεῖτέ του, γιὰ νὰ δεῖξωμε, ὅτις πράγματις, τὴν ἰσχὺν τοῦ λαοῦ.

Ἀπάνω στὰ χόμματα

καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἕνα κουρέλιο πάπλωμα μέσα στὸ πρόναον τῆς Χρυσοσπηλιώτισσας ἐγκογκοῦσε προχτὲς ἕνας ἄρρωστος μ' ὄλο κείνο τὸ φοβερὸ κρῶ ποῦ ἔκανε. Ἦτανε ὁ φτωχὸς ξένος καὶ ἤρθε νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν ποῦ εἶχε, ἀπὸ τοὺς ξακουσμένους γιάτροὺς τῆς Ἀθήνας μας, ἀλλὰ δὲν τὸν δέχτηκαν στὸ Σωσοκομεῖο καὶ πῆγε ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔπεσε κατὰ χάμα τὴν νύχταν στὸ πρόναον, σὰν νὰ ἀφρονότανε στὰ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Φαντασθῆτε ἄνθρωπο νὰ ξεψυχᾷ μέσα ἵπὸ τὸν δρόμο καὶ ἀπὸ πάνω νὰ τὸν φυλάτῃ κλήτορας.

Εἰς Κουμουνοῦρον.

Ἡ Δόξα ἴσθον Ἀλέξανδρο χρυσᾷ στεφάνια πλέκει.
Μᾶς ἔλυσε τὸ ζήτημα μὲ μιᾶ, χωρὶς τουφέκι.

Εἰς Σούτσον

Καὶ Θεσσαλία καὶ Ἡπειρο ἐγύρισε καθβάλα,
Χωρὶς νὰ πάθῃ κούνουπας ἀπ' τῆ μακρυὰ του μπύλα.

Εἰς Τρικουπήν

Καὶ τοῦτος εἶδε καὶ ἔπαθε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ κράτους,
Καὶ ἔκλειμε κουτσούς, στραβούς καὶ ἐμένα ἐπιστράτους.

Εἰς Φρίδιν

Κι' αὐτὸς ἴσθῃ μέσῃ δεύτερο μᾶς ἐβγάλε ἀγγεῖρι,
Κι' ἐπῆρε μ' ἓνα σφάλισρο τὸ Καραλή Ταμπουρι.

Εἰς Δελιγεργίδην.

Κι' αὐτὸς ἐδόξατε πολὺ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων,
Καὶ ἀπὸ λόγια χόρτασε κεῖ ἴσθῃ Βερολίνον.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Μαγκούφιδων.